

Julnattens mässa 2020: ett barn blir oss fött – för oss

För många är julens midnattsmässa själva höjdpunkten på julen. I år blir allt annorlunda. I år kan det kännas tomt för många. Men ändå måste vi ta till oss julens nåd och budskap. Också i år blir ett barn oss fött och en son blir oss given (jfr Jes 9:6). Vi får aldrig glömma att det är för oss, för vår skull, för vår frälsnings skull som Gud sänder sin enfödde Son till vår jord. Vår tacksamhet och glädje över detta stora under måste bestå, även när vi inte kan fira julnatten så som vi skulle vilja. Just i en tid som denna när många är sjuka och har drabbats av ensamhet och isolering, blir julens budskap mer nödvändigt än någonsin. Gud vill komma oss nära. Gud vill komma in i vårt liv, in i vårt hjärta. Gud vill oss väl. ”Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor” (Tit 2:11), skriver Paulus. Gud vill ge oss sin egen Son, Jesus Kristus, för vår räddning undan den eviga döden. Han vill ge oss liv, liv i överflöd, evigt liv. Julens gåva övergår allt vad vi kan föreställa oss och önska oss. Så viktiga är vi i Guds ögon att han anförtrot sin egen Son åt oss. För vår skull kommer han in i vår kalla värld.

Det fanns inte rum för honom i härbärgen i Betlehem. Finns det rum för honom i vårt hem, i vårt liv, i vårt hjärta? Det är den stora fråga som vi måste ställa oss varje jul på nytt. I år blir frågan ännu mer påträngande och viktig. För många kanske det är först i år som julens äkta budskap och nåd kan bli tydligt. Så mycket annat har ju fallit bort. Julhandeln går på sparlåga. Julborden har tynat bort. Julrushen har hakat upp sig. Julstök och julstädning har stannat av. Vi behöver inte bjuda in alla dem vi helst skulle vilja slippa till julfest. Allt är annorlunda i år, både på gott och ont. Därför är det viktigt att mer se på det som är på gott än tvärtom. Ingenting är lättare än att oja sig och gnälla på allt som man saknar.

Vi skulle kunna se på denna jul som en Guds speciella gåva, då vi äntligen kan koncentrera oss på julmysteriets innersta budskap. Den oändligt upphöjde Guden gör sig fattig och sårbar – för oss. Gud vill anta vår mänskliga natur och ge oss del av sin gudomliga natur – för oss. Guds enfödde Son vill leva vårt liv, dela vår lidande och vår död – för oss. Han vill frälsa oss genom att ta på sig det vi inte kan befria oss själva ifrån, synd och död – för oss. Så kan vi fortsätta att mer och mer tränga in i vad julen egentligen innebär. Allt detta är för oss, för vår skull, för vår frälsnings skull, för att vi i all evighet skall få dela Guds härlighet.

”Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket” (Luk 2:10). Detta glädjebudskap till herdarna i Betlehem, den tidens mest föraktade, gäller lika mycket i dag här i Stockholm. För att förstå det och ta emot det måste vi alla göra oss ödmjuka och små. Inför Barnet i krubban måste vi bli som barn. Det är kanske det svåraste för oss idag. Vi vill vara stora, duktiga, effektiva och ta för oss. Vi vill styra och ställa. Men inför detta nyfödda barn

måste vi gå ner på knä i tillbedjan och tacksamhet, i glädje och frid. Gud vet att vi knappast kan undgå att bli berörda av ett spädbarn. Ett hjälplöst litet barn vädjar till det bästa inom oss och lockar fram kärlek och omsorg även ur den mest förhårdade. Jesusbarnet är inget undantag. Tvärtom. Han föds för oss. Han vill att vi skall leva för honom. Han skall leva hela sitt liv för oss. Han skall dö för oss. Det underbara är att vi också kan leva för honom och dö för honom. Han skall uppstå för oss och vi kan också uppstå för honom.

”Låt oss genom detta saliga utbyte bli lika honom som i sig förenar din gudomliga och vår mänskliga natur”, så ber vi i bönen över offergåvorna. Genom inkarnationen, Guds människoblivande, äger detta saliga utbyte rum. Gud antar vår mänskliga natur och vi får del av hans gudomliga natur. Det blir oändligt mycket lättare för oss att förstå och komma Gud närmare, när han blir människa i Jesus Kristus. Han talar till oss med mänskliga ord. Han visar oss hur vi skall leva genom mänskliga handlingar och gester. Gud blir lik oss för att vi skall bli lika honom. Gud kommer oss nära för att vi skall närma oss honom.

När vi ser på julkrubban där Jesusbarnet ligger väl inlindat, omgiven av Maria och Josef, och med gulliga djur som sällskap, verkar det idylliskt och lite romantiskt. Men vi vet alltför väl att det var tvärtom. Krubban var en smutsig matho där djuren hade ätit. Stallet var verkligen inte den bästa platsen för ett nyfött spädbarn. När Gud träder in i världen kommer han i fattigdom och förakt. Hans lidandesväg börjar redan i krubban som förebådar korset. Gud utblottar sig själv på sin härlighet för att dela vår utsatthet. Han avstår från allt vad makt och majestät heter för att visa oss sin kärlek. Återigen måste vi komma ihåg detta ”för oss”. Det är bara för oss som Gud föds i Betlehem, i ett illaluktande och smutsigt stall. Han kommer till jorden främst för deras skull som måste leva så. Gång på gång under sitt liv kommer Jesus att visa att han har kommit med ett glädjebud till de fattiga. Det är dem han identifierar sig mest med. Har vi svårt att känna oss nära Jesus och känner vi oss obekväma med honom, beror det ofta på att vi inte vill dela något av hans fattigdom och utsatthet. Vi vill härska. Vi vill styra och ställa. Vi föredrar rikedom och rika vänner.

Jesus har kommit för alla, rika och fattiga, onda och goda. Han nöjer sig inte med några utan vill frälsa alla. Han har kommit för alla människor. När vi firar jul i år kan vi lära oss att ta emot honom på ett ännu djupare plan. Vi får varje ny jul för att komma honom ännu närmare och bli honom ännu trognare. Eftersom denna jul är mer avskalad och tömd på mycket som är oväsentligt, kan den bli livsavgörande. Även om vi saknar midnattsmässan och sörjer över det, så måste glädjen över att Gud har fötts till världen – för oss, för alla människor – ta överhanden. Julen är alltid ”en glädje för hela folket”, för oss och för alla.